

Ensartethed paa dette Omraade har jeg bøjet mig paa adskillige Punkter, og derfor vilde jeg ogsaa have været særdeles tilfreds, om man fra Socialdemokratiets Side kunde have vist mig nogen Imødekommehed paa dette Punkt.

Det ærede Medlem Hr. Holger Andersen spurgte, hvorfor Revisionen, der oprindelig var foreslaaet at skulle finde Sted inden Udgangen af Aaret 1926, nu efter Lovforslaget skal finde Sted inden Udgangen af 1925. Det beror paa, at det første Aarstal var en Fejltagelse fra vor Side, idet det nemlig kom til at kolliderede med Bestemmelsen i § 5, saaledes som den oprindelig var foreslaaet fra min Side. Der stod i den, at Likvidationen af de tyske Markafdelinger skulde være tilendebragt inden 5 Aar efter Lovens Ikrafttræden, nemlig 4 Aar efter, at Fristen for Modtagelse af disse Indskud var udløbet. Man vilde derved kunne være kommet til det Tilfælde, at disse Sparekasser kunde have tilendebragt Likvidationen forinden Lovens Revision. Det forekom os naturligt, at Revisionen maatte foregaa, inden Likvidationen var tilendebragt, saaledes at man eventuelt kunde rette paa dette Omraade, hvis man skulde mene, at det var nødvendigt at ændre denne Bestemmelse om, at Markafdelingerne skulde træde i Likvidation. For at bringe Overensstemmelse med den oprindelige § 5 har vi derfor ændret det til 1925. Under Forhandlingerne i Landstinget gik jeg ganske vist med til at stryge den oprindelige § 5, saaledes at der nu ikke er nogen Bestemmelse om, at Markafdelingerne skal likvideres, ud fra den samme Betragtning, som jeg gør gældende overfor § 6, at Spørgsmaalet kan tages op om 3 Aar. Man mente i Landstinget, og det mener, saa vidt jeg kan forstaa det, samtlige sønderjydske Rigsdagsmænd, at det vilde være en for streng Bestemmelse, om man tvinger disse Markafdelinger til at likvidere allerede saa tidligt. Indehaverne af Markindskuddet kunde derved komme til at staa i den kedelige Situation at blive tvunget til at anbringe deres Mark paa anden Maade. Naar de ikke kunde have dem mere i Sparekasserne, i alt Fald ikke til Forrentning, vilde de blive henvist til Bankerne, og det mente man vilde være uheldigt at Hensyn til Sparekasserne.

Med disse Ord skal jeg gentage min Anbefaling af Lovforslaget, saaledes som det foreligger, og jeg haaber, at den Udvalgsbehandling, som jeg forstaaer vil finde Sted, bliver meget hurtigt.

J. P. Nielsen: Jeg vil gerne sige overfor de Ønsker, der er udtalt om, at Lovgivningen skal være ens Syd og Nord for den gamle Grænse, at det kan være rigtigt nok, men disse Ønsker kommer gerne kun frem fra de Partiers Side, i hvis Kram det passer, som man siger. Jeg erindrer om, at da vi havde Spørgsmaalet om de sønderjydske Veje, Kommunernes Udskillelse o. s. v. til Behandling, var det ikke saa stærkt paakrævet, at den samme Lovgivning kom til at gælde baade Syd og Nord for den gamle Grænse. Denne Betragtning gør derfor ikke saa overmaade stort Indtryk paa mig. Med Hensyn til, at Sparekassevirksomheden ikke skulde passe for de kommunale Samfund, da kan jeg ikke forstaa dette. Jeg tror, det vilde være en overordentlig nyttig Gerning, om Kommunerne vilde tage denne Virksomhed op og danne Sparekasser, saa kunde de blandt andet selv der laane 10 eller 25 pCt. af Kapitalen og behøvede da ikke at svare de uhyre Renter, de nu maa svare, naar de optager Laan hos de kapitalistiske Banker.

Det ærede Medlem Hr. Henningsen talte ogsaa ud fra det Synspunkt, at Lovgivningen burde være ens i hele Landet, og det er jeg for saa vidt enig i, men der er ogsaa fra den sønderjydske Bybefolkings Side gjort Henstilling, om man ikke kunde forandre Sparekasseloven af 4. Oktober 1919, saaledes at det i hele Danmark blev tilladt at oprette kommunale Sparekasser. Denne Udgang vilde jeg ogsaa anse for at være god og i hvert Fald i Overensstemmelse med den Samvirksomhed, som det danske Folk har skabt paa saa mangfoldige Omraader. Jeg kan ikke forstaa, hvorfor dette Omraade skal være udelukket, hvorfor Bysamfundene ikke i Fællesskab maa oprette Sparekasser, naar de mener, det tjener til deres Bedste. Vort Parti kan derfor ikke gaa med til § 5 i Lovforslaget.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

J. P. Nielsen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.